

כולנו הרוצחים (צרפת)

נס במילאנו (איטליה)

ט הטוב תשי"ג * הסרט ה

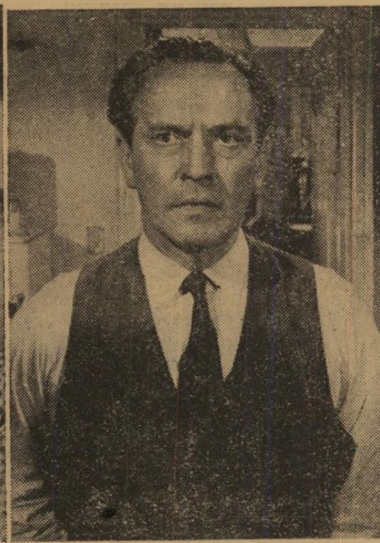
השתעשע בתקוה שיטות אלה הן אמצעי נוח להראות לו בצורה משכנעת ובריאליות רבה את שוקיה המפורסמות של סילבנו מנגנו או גופה החטוב, בעל הקימורים במן קומות המתאימים, של מרילין מונרו. עד עתה נתנה לו ההזדמנות לראות רק את מטרונסקופיקס, תוצרת מ.ג.מ. שהוכיח בעלייה שהתלת מימדיות יכולה, במקרה הטוב ביותר, להתח קרקס קולנועי, לא הישג אמנותי ראוי לשמו.

אך לצופה הישראלי, היתה זו במקרה שנת ברכה. הסכסוך (הטפשי כשלעצמו) בין שלטונות המכס הישראלי לבין חברות הסרטיים האמריקאיות, שהסתיים רק בסוף השנה, הביא לארץ גשם של סרטים אירופיים שאפילו הגרועים בהם מצטיינים על פי רוב בחן ובטעם מקורי, שאינם מצוי בסרטי השגרה האמריקאיים. כסרטי השנה בחר העולם הזה בסרטי אמריקאי אחד, שני סרטים צרפתיים וסרט איטלקי אחד.

אנדרה ומציאות. כולנו הרוצחים הוא כתב האשמה הגדול של אנדרה קאיאט (עורך דין במקצועו) נגד עונש המוות. העולל שבהורג צאה להורג העלולה לקפד את פתיל חייהם

שחקנית השנה
(שלי ווינטרס)

שחקן השנה
(פרדריק מאדץ')

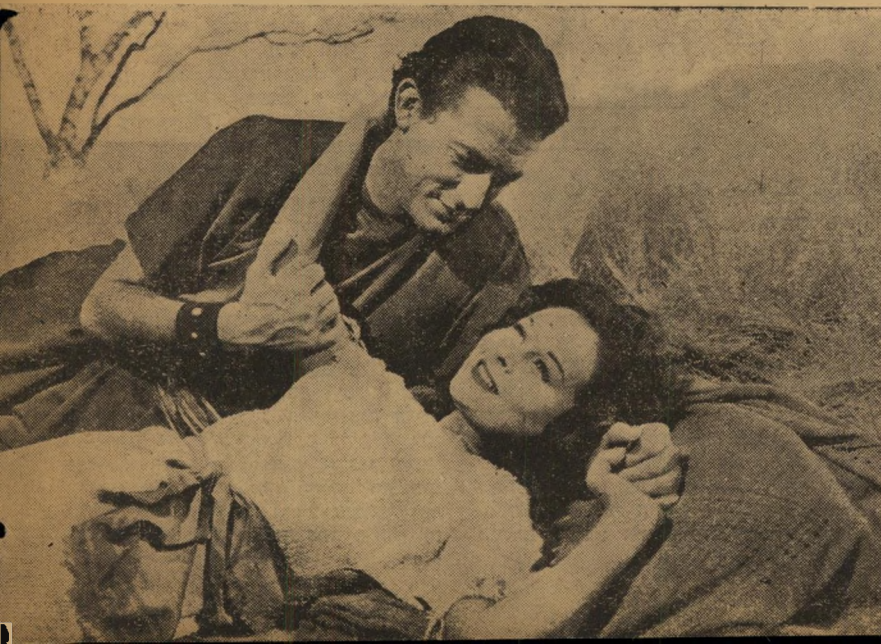
(ראה שער) בשנת תשי"ג היתה הוליבוד אחוזת בול" מוס שלוש הממדים. שיטות רבות כסירמה, מטרונסקופיקס, סינמסקופ. מסכרוב ועוד, רק בלבלו את האורח הפשוט עוד לפני שהגיעו לארץ.

היתה לדבר סיבה רצינית: הוליבוד נמ צאה השנה במשבר. היה זה יותר מאשר המשברים הקבועים הפוקדים את הוליבוד מדי שנה בשנה. הפעם היתה זאת מלחמה לחיים ולמות. מכשירי הטלביזיה, שבמשך שנים הוחגק ייצורם בעזרתם הפעילה של אילי הסרטים, חדרו כבר לכל בית אמריקאי עשירי, איפשרו לאמריקאים אוהבי הנוחיות לשבת בנעלי בית בכורסת נוחות שכסוס משקה לצדם, לחזות בתכניות טלביזיה שב רובן לא היו פחות גרועות מן הסרט המוצג בקולנוע הסמוך. כמו תמיד במקרים כאלה, לא חשבה הוליבוד על שיפור אמנותי, העי דיפה לחפש אמצעים טכניים חדשים ומוש"כים.

האורח הישראלי לא הרבה לחטט בסיבות, * על משברים גדולים קודמים התגברה הוליבוד, באמצעים דומים: הסרט המזכיר והסרט הצבעוני.

ט תשי"ג * הרע תשי"ג

דוד, בתשבע? (ארצות הברית)

סקראמוש (ארצות הברית)

